

14 sierpnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

A 436 17/04 ²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7611.

The Scholl Manufacturing Company Limited
(Londyn, Wielka Brytania)
i Edmund Temy
(Londyn, Wielka Brytania).

Kl. 71 a ^{17/04}

Wkładka do obuwia pod sklepienie stopy.

Zgłoszono 28 października 1926 r.

Udzielono 23 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 5 grudnia 1925 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy wkładki do obuwia, zabezpieczającej stopę od zmęczenia przy chodzeniu, która jest doskonalsza pod wielu względami od stosowanych dotychczas wkładek. Składa się ona z płytki lub płytek metalowych połączonych z podkładką, wykonaną z pojedynczej warstwy materiału wyciętego tak, aby rzeczona płytka metalowa stykała się z tą podkładką obu swymi stronami, przyczem wierzch wkładki pokryty jest następnie całkowicie lub częściowo; wkładka posiada zawsze całkowite pokrycie spodnie, oddzielające płytkę metalową wkładki od podeszwy obuwia, do którego włożono wkładkę; czyli, że podkładka jest wykona-

na z materiału, który po wycięciu podsuwa się pod płytkę metalową i jednocześnie nasuwa na jej wierzch, wobec czego wyróżnia się ona od wkładek do obuwia, które tworzą jedną całość podłożoną lub nałożoną na brzegi płytki metalowej lub podobnej (stosunkowo twardej) części. Stosuje się obecnie takie rozszczepione podkładki celem utworzenia kieszonek, które napełnia się watą lub podobnym materiałem, a następnie umieszcza się sprężynę wzmacniającą pod skórą tych kieszonek.

Wkładka według niniejszego wynalazku jest prosta, trwała, wygodna, łatwa do wyrabiania i nie niszcząca obuwia. Do wkładki tej można zastosować bez żąd-

nych dodatków podkładkę wskazaną powyżej, lecz można ją również w razie potrzeby pokryć pewnym środkiem ochronnym.

Celem dokładniejszego objaśnienia opisaną poniżej wkładkę według wynalazku, przedstawiono na załączonych rysunkach w kilku formach wykonania, które mogą ulegać jednak rozmaitym zmianom nie wymagającym specjalnego opisu. Na rysunkach fig. 1 przedstawia w perspektywie widok spodu wkładki ortopedycznej do obuwia według wynalazku; fig. 2 wskazuje przekrój według linii 2—2 na fig. 1; fig. 3 i 4 wskazują podobne widoki odmiennej wkładki ortopedycznej; fig. 5 wskazuje widok spodu podkładki wewnętrznej pokrywającej część metalową wkładki ortopedycznej odmiennej formy wykonania; fig. 6 wskazuje widok z boku tejże wkładki, przyczem części jej znajdują się w pozycji niewłaściwej; fig. 7 wskazuje przekrój wzdłuż linii 7—7 na fig. 5; fig. 8 wskazuje w perspektywie widok wkładki według fig. 6; fig. 9 wskazuje w perspektywie widok wkładki według fig. 7; fig. 10 i 11 wskazują widok z góry i przekrój wzdłuż linii 11—11 odmiennej wkładki ortopedycznej.

Według fig. 1 i 2 koniec przedni płytki metalowej 4, tworzącej oparcie dla sklepienia stopy, wsunięty jest w kieszonkę wyciętą w skórzanej podkładce wewnętrznej 5. Wycięcie to jest wykonane po linii krzywej, aby płytka 4 wchodziła luźno w kieszonkę, co ułatwia jej dopasowanie podczas wytłaczania wkładki. Wygięcia płytki 4 i podkładki 3 są jednakowe, wobec czego części te prawie nie przesuwają się względem siebie, jednak podkładka 3 może swobodnie poruszać się na podeszwie obuwia.

W podobny sposób można wykonać wkładkę ortopedyczną złożoną (fig. 3 i 4), która oprócz płytki 4ª połączonej i poruszającej się z podkładką 3, zawiera sprężystą płytkę 5 przymocowaną jedynie swym końcem tylnym do podkładki 3, wo-

bec czego jej koniec przedni może poruszać się po powierzchni wewnętrznej podkładki 3, która może ze swej strony poruszać się na podeszwie obuwia. Koniec więc sprężystej płytki 5 od strony palców wsunięty jest do kieszonki w podkładce 3, nie przylegając do jej dna, aby wskazana płytka 5 mogła się przesuwować. W pewnych razach, można część płytki 4 lub 5 pokryć jeszcze przed wsunięciem w kieszonkę środkiem ochronnym, jak np. celuloidem plastycznym lub podobną kompozycją, albo też wskazaną część można włożyć najpierw do kieszonki pomocniczej, wykonanej z metalu, skóry, płótna lub podobnego materiału, którą to kieszonkę pomocniczą wsuwa się do kieszonki w podkładce wewnętrznej 3 jednocześnie z płytką 4 lub 5. Kieszonkę w podkładce wewnętrznej 3 można również wyłożyć powyższymi materiałami, albo też zaopatrzyć w kieszonkę pomocniczą wykonaną z metalu lub innego materiału, do której to kieszonki wsuwa się następnie płytkę 4 lub 5.

Zastosowanie wskazanego środka ochronnego względem podkładki posiada szczególnie ważne znaczenie w wypadku znacznego zużywania obuwia; sposób zastosowania tego środka i wykonania kieszonki w podkładce (fig. 5 do 9) polega na rozszczepieniu tej podkładki, poczynając od palców na pewnej długości ku jej tyłowi tak, aby można było wykonać następnie na jej spodzie przecięcie 6 (fig. 5). Wskazaną ochronną kompozycję nakłada się na jedną lub obie powierzchnie kieszonki tak, aby nie wystawała ona z tej kieszonki umożliwiając sklejenie jej brzegów zapomocą tejże kompozycji lub odpowiedniego kleju. Sposób ten jest dogodniejszy w wypadku zastosowania sprężystej płytki 5. Można również wskazane powierzchnie nie łączyć ze sobą zupełnie, pozostawiając je w stanie niesklejonym bez względu na to, czy są one pokryte czy też nie środkiem ochronnym.

Na fig. 10 i 11 przedstawiono inną odmienną wkładkę ortopedyczną, której płytką metalową 4^b wsunięta jest w szczelinę utworzoną w podkładce 3 tak, aby przedni koniec tej płytki wspierał się na powierzchni górnej podkładki 3; w tym celu na tej powierzchni jest wytłoczone odpowiednie wgłębienie dla wskazanego końca płytki (fig. 10), przyczem brzeg 8 tego wgłębienia jest ścięty tak, aby powierzchnia wkładki ortopedycznej była gładka.

Oprócz kieszonki dla przedniej części płytki metalowej 4, można również zastosować kieszonkę w celu wsunięcia tej płytki od strony tylnej, albo też można wykonać jedną tylko kieszonkę w celu wsunięcia jednocześnie końca przedniego i tylnego oraz boków płytki 4, albo też tak, aby materiał podkładki 3 zachodził na krawędzie rzeczonyj płytki 4. Kieszonka uwidoczniiona na fig. 1 może np. ciągnąć się wzdłuż jednego boku płytki 4 tak, aby obejmowała następnie koniec płytki 4 od strony pięty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkładka do obuwia pod sklepienie stopy, zawierająca płytkę lub płytki metalowe połączone z podkładką, wykonaną z pojedynczej warstwy materiału, zna-

mienna tem, że wskazana podkładka pokrywa również część powierzchni górnej płytki lub płytek metalowych.

2. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tem, że w podkładce obuwia wycięta jest kieszonka, w którą wsuwa się przedni koniec płytki metalowej, celem połączenia jej z tą podkładką.

3. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tem, że jej podkładka przecięta jest pod spodem poprzecznie i w przecięcie to wsunięty jest przedni koniec płytki metalowej.

4. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tem, że jej podkładka zaopatrzona jest od spodu w kieszonkę utworzoną przez rozszczepienie materiału tej podkładki na dwie warstwy, przecięcia poprzeczne warstwy dolnej oraz połączenia ze sobą brzegów rzeczonych warstw.

5. Wkładka według zastrz. 1—4, znamienna tem, że na płytkę i podkładkę nałożony jest plastyczny środek ochronny albo też metal, skóra, płótno lub podobny materiał.

The Scholl Manufacturing
Company Limited.
Edmund Temy.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig 1.

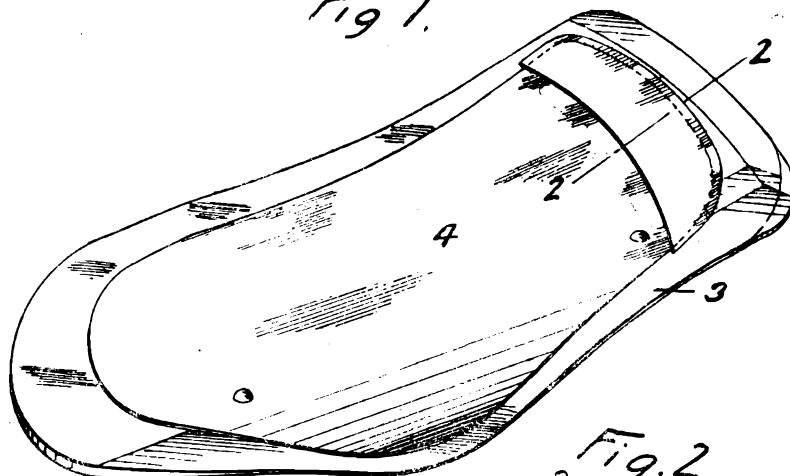

Fig. 2.

Fig. 3.

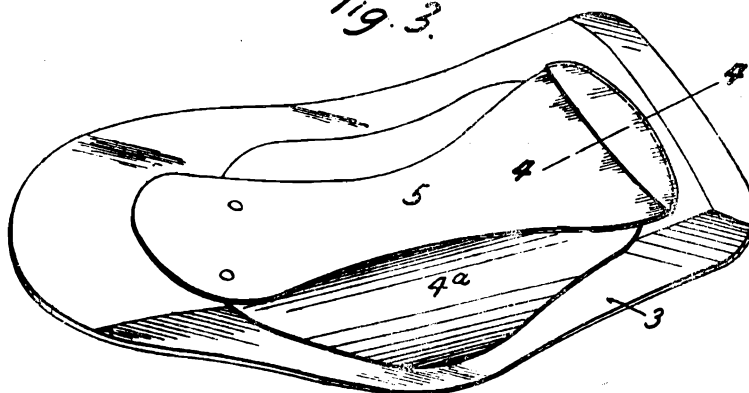

Fig. 4.

Fig 5.

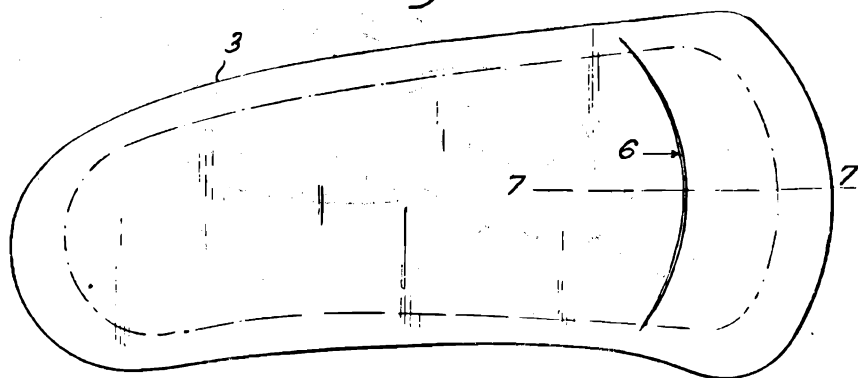

Fig. 6.

Fig. 7.

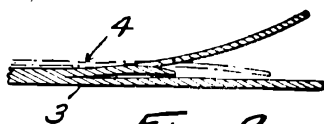

Fig. 8.

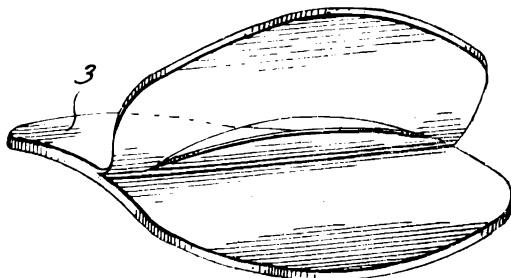

Fig. 9.

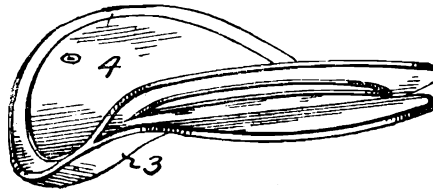

Fig. 10.

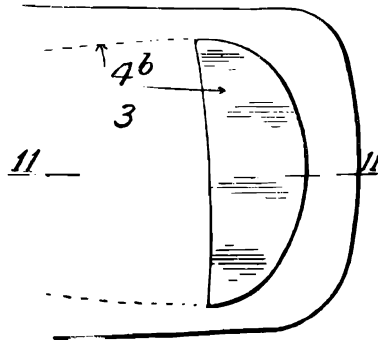

Fig. 11.

